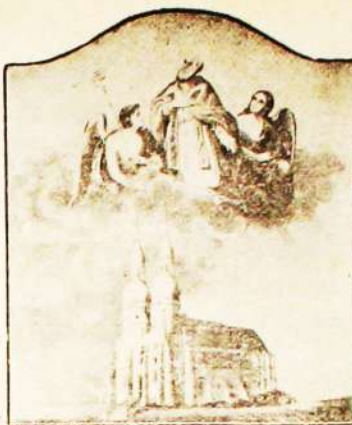

TRNAVSKÁ

RODINA

ZVESTI TRNAVSKÝCH

KATOLÍKOV • Č. 5.

Sviatok Sedembolestnej Panny Márie.

Rok čo rok v pôstnom čase predstupujeme pred svätý Kríž. Strom našej spásy oživa a žiari v plnej kráse a bohatstve milostí. Pod teplými lúčami božej dobroty k ľudstvu dozrieva na ňom sladké ovocie, Telo Krista Pána, obeta nášho vykúpenia.

Okolo neho shromažďuje sa ľudstvo s láskou a úctou, lebo pod ním dostali sme okrem spasenia jeden z najdrahocenejších darov Božského Vykupiteľa. Neuspokojil sa len tým, že nám zanechá ozvenu svojho hlasu v sv. evanjeliu, krvavé stopy nôh v ostrom kameni Golgoty. Neobmedzil sa len na to najnevyhnutnejšie, aby nám otvoril bránu neba. Milosrdenstvo Krista Pána bolo tak veľké, že nám cestu do večnosti nielen ukázal, ale aj obľahčil, aby sme na nej nepadli pod bremenom krížov, povinností a skúšok života. Pod svojím a naším krížom odovzdal nám Pomocnicu, ochotnejšiu ako Šimon Cyrenejský, Spolutrpiteľku, ktorú nešťastie nezlomilo nevestu Nového zákona, Kráľovnú mučeníkov.

„Žena, hľa syn Tvoj! ...

Synu, hľa matka Tvoja!“ ... oslovily ústa Božského Trpiteľa Matku a apoštola Jána, ktorý zastupoval všetkých synov a dcéry zeme.

V tej chvíli v slzách a v krvi bolesti porodila nás a prijala za svoje dievky. Odvtedy sme všetci v jej rukách ako dorážané, opľúvané, tisícerymi biedami a sta-

rosťami zmučené telo Krista Pána. Svojimi slzami očisťovala naše rany, milosrdenstvom ožiarovala chudobné domčeky, lôžka utrpenia a smrti. Pri nej zúfalí dostávali nádej, nemocní uzdravenie, pochybujúci radu, smutní potešenie a trpiaci úľavu.

Sedembolestná P. Mária Šaštínska.

Všetkým sa stala prameňom útechy.

Cez dve tisícročia na nesmiernom počte ľudí odzrkadľovala sa dráma Kalvárie so všetkými hrôzami. Veľký piatok sa uberá svetom ako nekonečná procesia ľudí s telesnými a duševnými bôľmi. A v nej okolo lásky a dobroty vrie všetka nenávisť, zrada, posmech, rúhanie, kliatba, krv, žľč, sliny a prenasledovanie. Touto cestou uberá sa s nami Sedembolestná P. Mária a posilňuje nás v skúškach života. My sme veľa-krát podobní prorokovi Jonášovi. Ťažko nám je slúžiť Bohu. Utekáme od plnenia vôle božej, prikázania božie nás omínajú, farbavo sa boríme so zlom v sebe, s pýchou života, žiadostivosťou očí, so ska-

zeným svetom a diablom. Boh chce, aby sme celí patrili Jemu a my chceme byť len svoji, hovieť svojmu pohodliu a samoláske.

Bolestná Trpiteľka volá nás ku krížu.

Učí nás hrdinskej obetavosti.

Dívala sa na trpiaceho Syna ako na obeť za hriechy. Pre matku to bolo strašné divadlo. A predsa nezu-

tekala: „Stála pod krížom.“ Božieho Baránka a seba obetovala Bohu veľkou dušou a srdcom lásky k ľuďom.

Prozreteľnosť Božia v plánoch stvorenia a riadenia sveta i veľkých cieľov s ľudstvom požaduje od mnohých duší veľké obete. Stojíme dakedy nad zmareným šťastím a nádejami, chorobou, odlúčením, smrťou najdrahších. Boh chce, aby sme svojimi slzami, krvou a utrpením prispeli na krst a znovuzrodenie sveta. Ako bujnie v srdci nejedného kresťana pochybovanie o spravodlivosti božej, zatrpkosť, reptanie a vzdorovitosť.

V takých chvíľach niet inde miesta, kde by sme našli silu, iba pri kríži na Golgote. Koľko utláčitých matiek a otcov so znakmi mužnej bolesti na tvári veľkodušne a obetavo stálo s Matkou Božou „juxta crucem“, „pri kríži“ svojho utrpenia. Nedali sa premôcť bolesťou, ale milosťou božou ju prekonávali.

Utvrdzuje nás vo viere.

Tichou odovzdanosťou díva sa na mŕtve telo svojho Syna. Verila, že nie je taký, akým ho spravila zloba sveta. Rozpomätala sa na betlehemskú noc, na sbory anjelské, hold telies nebeských svojmu synovi. Na hore Tábor pri premenení božskosť prežiarila snehobielymi lúčami jeho ľudskú prirodzenosť. Živo mala na mysli jeho slová: „ak len zrnko nepadne do zeme a nevzkliči, ostane samé a neprinesie ovocie.“ Synovi božiemu bolo treba toto všetko trpieť a tak vojsť do svojej slávy.

Vytrvalá viera Bolestnej Matky odstraňuje našu pochybovačnosť a v tmavej noci ľudského života osvetľuje sladkou nádejou obzory blaženej večnosti. Lebo ak spolu s Ním trpíme, spolu s Ním sa budeme aj radovať.

Vychováva ľudstvo.

Stredovek podľa Paul Verlaina bol nežný a súčasne aj gigantický. Úprimne miloval Bolestnú Matku Božiu. Vrelá úcta k nej zošľachtila všetko, čo bolo na ľuďoch hrubé a surové. Takúto vychovateľku si vyvolil aj náš slovenský národ. Preto je tak pokojamilovný, rád trpí a ešte radšej odpúšťa. Michelet hovorí o kresťanskej dávnovekosti ako o úcte k Panne Márii kreslanej do kameňa. I u nás sa stavaly na jej česť kostoly, maľovali obrazy a kresaly sochy. Chudobní požíčali svoje ruky, bohatí peniaz, učenci vedu, umelci svojho génia. Ale vytvorili sme ešte krajšie živé svätyne. Hlbokoveriace, Bohu oddané, Cirkvi verné a kresťanský žijúce srdcia. Bez Bolestnej Matky Božej naše chrámy boli by chladné. Nádherné, zlato, ozdoby, výstavnosť, spev, hudba nemohly by vliať do utrápenej duše ani jediný pramienok útechy, keby tam nebolo Sedembolestnej Patrónky Slovenska so zmučeným synom v náručí, alebo slziace starostlivej ochrankyne Trnavy. Práve tak chladné a pusté i napriek bohatstvu a blahobytu hmotného boli by naše rodiny, keby v nich neprekvitala úcta k P. Márii.

Ona ochraňovala náš slovenský národ a v minulosti nedala mu zahynúť. Ak slovenský národ dnes žije a spolu s ostatnými národami píše knihu dejín v tak veľkých časoch, je to len požehnané ovocie úcty mariánskej.

Život nášho národa, šťastie našich rodín a spása našich duší je nám zaručená jedine v neochvejnej prítlonosti a v neobmedzenej láske k nej.

„Predstupujeme teda s dôverou pred trón milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli u nej milosť a pomoc v pravom čase!“
Salezián.

Dve kapitoly kardinála Bonu o sv. omši.

Najpotrebnejšia obeta.

Teraz si rozvedme druhú kapitolu, prečo nám je obeta svätej omše prepotrebná.

Túto obetu nevyhnutne potrebujeme my, žijúci na zemi, ale i duše v očistci. My n'č nemôžeme bez Božej pomoci. Duše, ktoré trpia v očistci, oslobodiť a voviesť do večnej blaženosti môže len Boh. Nuž a obeta svätej omše predkladá Najvyššiemu prosby a potreby celej Cirkvi, bojujúcej tu na zemi, aj trpiacej v očistci.

Naše potreby sú telesné i duchovné.

Z duchovných potrieb si pripomeňme: Odpustenie hriechov. Veď našich hriechov je skoro ako piesku na morském brehu. Sú veľké, no sami zo svojej sily nevládzeme sa oslobodiť ani zpod najmenšieho. Potrebujeme pomoc v pokušeniach. Veď nás pokúša diabol, svet, naša dedičným hriechom nakazená prirodzenosť. Pokúšajú nás osoby i veci, pokúšajú nás druhí, ale aj sami sme si príležitosťou na zlé. Takto naša večná spása je v ustavičnom nebezpečenstve.

Aj telesných potrieb máme nezmerne veľa. Sú to choroby, vojny, prenasledovania, nepriateľstvá, nenávisť, očerňovania, škoda na majetku, hlad, väzenie, vyhnanstvo, chudoba... Ktože by ich vedel všetky vymenovať!

Vo veľkej duchovnej núdzi sú katolíci, ktorí nekajúčne ostávajú v hriechu a zle žijú. Ale pomoc potrebujú aj neveriaci, bludári, rozkolníci, židia, starí i noví pohania... Ti všetci sú v tóni hriechu a večnej smrti. Sami si pomôcť

nemôžu! Zahynú, ak sa nad nimi nezľutuje milosrdný Boh. A Božie milosrdenstvo najhojnejšie svoláva práve obeť svätej omše.

Ale aj spravodlivým pre ľudskú slabosť hrozí nebezpečenstvo, že zvládnú, zanechajú boj proti nedokonalostiam. Všetci sme krehkí. Telo sa ustavične búri. Diabol nás obchádza ako pažravý lev. Zlé zvyky sa nám stále vracajú. Milosť Božia je nevyhnutne potrebná nielen na oslobodenie od hriechu, ale aj na to, aby sme sa udržali v dobrom. Hľa, čo by sme boli bez obety svätej omše, ktorá nám zaisťuje ustavičnú Božiu pomoc!

Sami si nevládzeme pomôcť ani v chorobe, v núdzi a v iných telesných potrebách. Obeta svätej omše s duchovným Chlebom dáva nám i telesný a všetko, čo k nemu patrí.

Oveľa jasnejšie je, že ani duše v očistci si nemôžu samy pomôcť. Ony si vôbec nemôžu pomáhať, lebo už nie sú v stave, v ktorom si možno získavať zásluhy. V tom stave sme len my, žijúci na zemi.

Preto duše v očistcových mukách dvíhajú k nám oči a bolestne nás prosia: „Zmilujte sa nad nami aspoň vy, priatelia naši!“

Nuž ale, ako by sme im mohli pomáhať, keby sme nemali prevýbornej a Bohu najvzácnnejšej obety svätej omše? Krv Kristova vyháša očistcový oheň. Kristova obeta otvára trpiacim dušiam bránu do večnej blaženosti.

Nože, uvažujme chvíľku, aký bol náš postoj voči svätej omši doteraz a ako si ju chceme vážiť odtiaľ, keď sme jej cenu pochopili znova trochu lepšie.

Štvrtá pôstna nedeľa — Laetare (7. marca).

VSTUP. — Raduj sa, svätá Cirkev! Radujte sa s Cirkvou všetci veriaci, a buďte veselí. Plesajte, ktorí byvate smutní od nriechu, lebo aj vy môžete nájsť opravdivé šťastie. Ja som sa zaradoval, keď mi povedali: Pojdeme do domu Pánovho.

MODLITBA. — Všemohúci Bože, často sme zronení pre svoje skutky. Preto daj, aby nás dvíhala útecha Tvojej milosti. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

CITANIE (z listu svätého Pavla Galafanom). — Milí Bratia! Abrahám mal dvoch synov: jedného z otrokyne, druhého zo slobodnej manželky. Tito dvaja synovia boli ako by obraz. Prvý predstavoval staré židovské náboženstvo, v ktorom ľudia ostávali otrokmi svojich bied, hoci dostali Boží zákon. Ten druhý zase predstavoval náboženstvo Krista Pána, ktorý nás oslobodil od otroctva hriechu. A táto Kristova Cirkev je naša matka. Aj vy ste jej synovia. Ale ako v dejinách Abraháma čítame, že syn otrokyne prenasledoval syna slobodnej manželky, — tak sa to stáva teraz i s nami. Lenže ufajte, lebo Kristova Cirkev je dedičkou všetkého, čo má Otec nebeský.

STUPŇOVÝ SPEV. — Ja som sa zaradoval, keď mi povedali: Pojdeme do domu Pánovho. — Nech pokoj panuje v našej krajine, a v našich rodinách nech je blahobyt.

TRAKTUS. — Ti, čo dúfajú v Pána, sú pevní ako vrch. Vrch stojí neochvejne. Ti, ktorých ochraňuje Pán Boh, sú v istote ako mesto medzi vrchami.

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Jána: PÁN JEŽIS ZAZRACNE ROZMNOŽUJE CHLIEB.

CRÉDO. — Verím.

OBETOVANIE. — Obdivujte Pána, lebo je dobrý. Ospevujte jeho meno, lebo je milosrdný. Čokoľvek chce, robí na nebi i na zemi.

TICHÁ MODLITBA. — Otče nebeský, shliadni milostivo na túto našu svätú omšu, ktorú ti obetujeme, aby nám slúžila na väčšiu nábožnosť a na spásu, skrze Krista, nášho Pána.

NA PRIJÍMANIE. — Svätá Cirkev je ako pevne stavané mesto. Dal by Boh, aby do nej vošli všetky národy.

PO PRIJÍMANÍ. — Milosrdný Otče nebeský, dovoľuješ nám prístupovať k svätému prijímaniu každý deň. Daj, aby sme k najsvätejšej Sviatosti boli vždy úprimne úctivi a aby sme ju prijímali vždy s celým srdcom. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Smrtná nedeľa (14. marca).

VSTUP. — Bože, Otče nebeský, postaraj sa, aby som dosiahol svoje právo. Bráň moju vec pred bezbožnými. Vysloboď ma od pod-

vodníkov a podliakov. Veď len Ty si moja obrana. Pošli mi svoje svetlo a svoju pravdu. Ony ma privedú až k Tebe.

MODLITBA. — Otče nebeský, ujmí sa svojej rodiny. Ochraňuj naše telá. Stráž nad našimi dušami. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

CITANIE (prispôbené z listu sv. Pavla Židom). — Kristus predstupuje pred nás ako Veľkňaz nového Náboženstva. On je kňaz uvádzajúci do Svätyně, ktorá je oveľa významnejšia než bola stará svätyně. Túto novú Svätyniu nestavali ľudia. Ani nie je z tohto sveta. Predtým na vstup do starej svätyně bolo treba vyliť zvieraciu krv. Kristus vyliť svoju vlastnú krv. Preto my už teraz patríme Jemu... Vykúpil si nás navždy. Voľakedy už zvieracia krv, keď ňou pokropili ľud, očisťovala vonkajšie chyby. My máme čosi nekonečne cennejšieho. Krv Krista Pána, ktorý obetoval seba samého ako nepoškvrnenú obeť, očisťuje i naše svedomia. Preto teraz sme už Božie deti. Kristus je prostredníkom nového dohovoru medzi Bohom a ľuďmi. Kristova krv smyla, odpustila všetky hriechy, ktoré ľudstvo popáchalo od začiatku sveta. Pre ňu dostávame dedičstvo, ktoré Boh prisľúbil svojim deťom.

STUPŇOVÝ SPEV. — Pane, vysloboď ma od mojich nepriateľov. Nauč ma plniť Tvoju vôľu. Otče, chráň ma pred zúrivcami... Viem, že mi pomôžeš zvíťaziť nad Tvojimi nepriateľmi, že zaženieš zlostníkov.

TRAKTUS. — Od mladosti mojej tvrdo dorážajú na mňa (žaluje sa Boží ľud). Ale nepremohli ma. Ich útoky proti mne boli márne... Pán je spravodlivý. On zlomí pýchu zlostníkov.

EVANJELIUM. — DOBRÁ NOVINA, podľa sv. Jána. O TOM, AKO BEZBOŽNÍCI CHCÚ KAMEŇOVAŤ PÁNA JEŽIŠA.

CREDO. — Verím.

OBETOVANIE. — Z celého srdca svojho Ťa chválím, ó Pane, Otče nebeský. Daj mzdu svojmu služobníkovi. Daj mi žiť, a budem zachovávať Tvoje prikázania.

TICHÁ MODLITBA. — Nech nás, Otče nebeský, tieto obetné dary vyslobodia z pút našej hriechnosti a nech nám získajú dary Tvojho milosrdenstva. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

NA PRIJÍMANIE. — Toto je telo moje, ktoré sa za vás obetuje. Toto je kalich novej zmluvy medzi Bohom a ľuďmi. Urobila ju moja krv, hovorí Pán Ježiš. Nech každé vaše prijímanie je na pamiatku mojej smrti.

PO PRIJÍMANÍ. — Buď s nami, Otče nebeský. Chráň všetkých, ktorých nasytuje svätým prijímaním. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Ľudská spoločnosť.

Rodina a sociálna dôležitosť rodiny.

Dôležitosť rodiny pre deti.

Rodina má predovšetkým nesmierny význam pre deti. Manželia dávajú deťom život, ktorý je veľkým darom Božím, lebo je prvým predpokladom účasti na večnej blaženosti. Nikde nemá výchova detí tak priaznivých podmienok ako v rodine. V nej sa ujde deťom to najpotrebnejšie: láska. Táto je potom základom všetkej opatere, starostlivosti, obetavosti. Je to šťastie a požehnanie pre deti, že v ovzduší lásky ich vedú rodičia, poznávajú ich prednosti a nedostatky, dobré a zlé vlastnosti, osobitnú pozornosť môžu venovať všetkým otázkam telesných a duševných potrieb. Pod dozorom, stálym dohľadom rodičov deti môžu vyvíjať svoje počiatočné schopnosti v najzákladnejších úkonoch. Stručne, v rodine dostáva dieťa okrem daru života aj drahocenný dar Boží: otcovskú a materskú lásku. A keď je viac detí v rodine, naučia sa vzájomne rešpektovať práva jednotlivcov tejto malej spoločnosti. Svoje záujmy sa naučia podriaďovať záujmom celku. Vidia život v malom, aký je. Nepočujú len teoretické rozkazy, predpisy, ale vt-

dia mravné normy v živote uskutočnené. Pokojný beh stá a tisíc drobných udalostí ustalaže, vyrovnáva vývoj dieťaťa. Rodina takto je nenahraditeľná, je najprirodzenejšou pôdou pre telesný a duševný rozvoj dieťaťa.

Rodina a výchova.

„Dieťa má právo na telesné, duševné, mravné a náboženské zdokonaľovanie. Rodičia majú povinnosť starať sa o toto zdokonaľovanie“. (Sociálny zákonník, 19.) Táto povinnosť rodičov je aj ich právom, a to právom prirodzeným. Prehrešuje sa teda, kto by chcel rodičov tohto práva zbaviť. Pravda, aj rodičia hrešia proti právu dieťaťa, keď svoje povinnosti nekonajú. Preto zákony na ochranu dieťaťa sú zaiste potrebné voči neschopným, neďbanlivým, zlomyseľným rodičom.

Rodičia majú byť napomáhaní, aby svoje povinnosti mohli splniť. Napomáha ich škola, Cirkev, štát.

Cieľom školy je doplniť vychovávateľské dielo rodičov a nakoľko je potrebné, ich vo vyučovaní nahradíť. Učiteľ však nie je absolútnym pánom dieťaťa, ale mocou svojho úradu je splnomocnenom rodiča. Učiteľstvo teda, nech je akokoľvek oprávnenou inštitúciou, nemôže sa dovoľávať nejakých domnelých práv, ktoré by sa protivily rodičovským právam. A. R.

Tri návštevy.

Do Rímskokatolíckeho chlapčenského sirotinca v Trnave prišla jedna dobrá duša, privedúc so sebou 4 otrhané, biedne siroty z deviatich dietok, ktorým umrela starostlivá matka. Úpenlivo prosila o ich prijatie do sirotinca. Nevyhoveli sme jej, (hoci nám ľúto bolo úbohých dietok) lebo sme nemali z čoho financovať potrebné veci k ubytovaniu. Odišla smutná síce, ale pevne verila, že Boh pomôže. A pomohol. Akoby nie? Veď On je zvlášť Otcom sirôt a chudobných, opustených. Na druhý deň sme dostali list nasledovného znenia:

Na dobročinné ciele Vášho ústavu venujem obnos 10.000 Kčs, ako neznámy darca. Raďte použiť obnos pre siroty.

Vďaka Bohu, siroty sú zachránené. Aký krásny skutok milosrdenstva nám hlása nenáročná nezištnosť darcova, ktorý nechce ani svoje meno vyjaviť, aby jeho veľkodušnosť prijala vďaka. Tisíc ráz Pán Boh zaplať! Boh nech Ťa prijme do svojich stánkov, ako si Ty umožnil sirotám prijatie do ústavu. Touto cestou úprimná vďaka i tomu pánovi, ktorý doručil list s obnosom.

Tretia návšteva nám doručila list nasledovného obsahu:

Milá sestrička Predstavená!

Chlapčenský sirotinec v Trnave mi preukázal veľa dobrého za môjho osemročného pobytu v ňom. Citím sa voči nemu veľkým dlžníkom. Raďte teda prijať z mojich úspor týchto 5000.— Kčs, ako skromný príspevok na jeho obnovu. Neráďte to však nikde spomínať.

Diabol pri spovedelnici.

Som diabol.

Nikomu to nehovorím... Nikto to na mne nepozná.

Ľudia zo mňa urobili potvoru s rohami, kopytami a vidlami. Majú ma za maškaru pri mikulášskych zábavách. Vôbec tak nevyzerám... Ale to je dobré! Tým lepšie môžem nerušený a nepozorovaný pracovať.

Mám veľa práce.

Od rána do večera... od večera do rána. Ale rád pracujem a pracoval by som ešte viac, pretože nenávidím ľudí — strašne nenávidím... Závidím im šťastie, ktoré im On pripravil svojou smrťou.

Mávam čas žatvy.

Mávam i doby neúrody... Vtedy som nespokojný, mrzutý a preklinám sám seba... ako práve teraz.

Zasa je doba, keď sa rúcajú moje plány a práca celého roku sa ničí. Vo svedomí ľudí, s ktorými si tykám, začína vŕtať to, čo tak nenávidím: Pôstna doba... Veľká noc... spovedelnica.

Minulú nedeľu som vošiel do kostola. Postavil som sa za stĺp, aby ma nikto nevidel. Zahrešil som z hĺbkoy svojej nenávisti, keď kňaz oznamoval: ... Na tretiu nedeľu pôstnu je spoločná spoveď mládencov — na štvrtú nedeľu spoločná spoveď mužov.

Dve veci ma rozhnevaly. Za prvé išlo tu o spoveď. Za druhé o spoveď mládencov a mužov; o tých mám osobitný záujem.

Ten kňaz mi nazrel do karát! Šikovne to navliekol! Spoločná spoveď! Vedomie: Nie si sám... To dodáva odvahy!

Spovedelnica — — —! Na kúsky by som tú budú rozbil, keby som mohol. Ale to by i tak nič nepomohlo, pretože spovedať sa možno spokojne aj inde.

Odpusť drahý... bývalý náš chovanec, že som to uverejnila. Nie, nebudem o tom hovoriť ľuďom, ktorí nerozumejú ukrytým skutkom. Bohu vo vrúcnej modlitbe spomeniem i Tvoje meno, nech Ťa požechná a odmení za dobro, ktoré konáš v skrytosti.

—la.

FARA SV. MIKULAŠA (TRNAVA-MESTO)

Pokrstení boli: Peter Marian Prelovský, syn Štefana a Štefanie Bederkovej; Eva Barancová, dcéra Jozefa a Eleny Hlavandovej; Jozef Bosák, syn Imricha a Jozefiny Drgonovej; Štefania Thuróczy, dcéra Štefana a Júlie Chudáčkovej; Františka Ešmérova, dcéra Jozefa a Cecilie Gajdošikovej; Ivan Vidovič, syn Alžbety; Gabriela Margita Soltéssová, dcéra Alexandra a Eleny Forróvej; Emilia Surjaková, dcéra Martina a Justiny Holanovej; Marta Eviaková, dcéra Jozefa a Margity Petrovičovej; Peter Pavol Stríž, syn Štefana a Márie Solovičovej; Narcis Jozefína Čížiková, dcéra Štefana a Janky Hlavkovej; Anna Šottniková, dcéra Michala a Anny Turčanovej; Eva Kázmérová, dcéra Petra a Jolany Šimekovej; Ludmila Grmanová, dcéra Ludovita a Anny Ešmirovej; Vlasta Katarína Polívková, dcéra Ing. Jozefa a Júlie Chynoranskej; Magdaléna Jana Ružena Falathová, dcéra Jána a Ruženy Brilovej; Karol Hadraba, syn Karola a Alžbety Mosnej; Eduard Kuric, syn Baltazára a Anny Slugeňovej; Lubomír Krč, syn Martina a Terézie Já-

Spovedelnica — — —! Nenávidím ten röntgen, pretože ožaruje miesta chorôb, aby mohli byť vyliečené... vtedy, na ktorých mi toľko záleží, aby zostali skruté, rozrastali sa a zničily zdravé miesta.

Tam ide žena... Je chorá. Lieči sa... Ja viem dobre, čo to je... Trýzni ju skryté vedomie viny. Nevernosť, rozvrat sporiadaného manželstva, ktorý zavinila... Viem dobre, čo by mala urobiť... Viem, kde by našla stratený pokoj. Potom by nemusela hľadať lekára... Ale jej to nikdy nepoviem. Práve naopak — — — A ona je poslušná. Vyhýba sa spovedelnici... A predsa sa spovedá. Susedkám sa spovedá, a známym. Ale kňazovi, ktorý by všetko vážne vy počul, ktorý by jej svedomiu vyprosil pokoj a pri tom by nič nepovedal, tomu to nepovie... A o to predovšetkým mi ide...

Tam ide mladý muž... S ním tiež chcem utužiť priateľstvo. Ide to pekne. Už päť rokov ho mám na muške. Ale ani maliček by mi dnes nepodal, keby chodil často ku spovedi. Hovoril im to katechéta. I matka mu to opakovala: „Každý mesiac choď!“

To je múdra rada. Každý mesiac by mu Ten na nebi dával svoje svetlo, aby dobre videl — a moje okuliare mámenia by neúčinkovali. Každý mesiac by dostával silu, aby sa so mnou statočne ruval — a zachoval si v očiach čistý jas... Každý mesiac nové svetlo, nová sila... To nie je maličkosť ani pre prefíkaného lišiaka, ako som ja. Každý mesiac byť pristihnutý pri svojich zámeroch... Každý mesiac byť znova odmietnutý... To by som asi časom ukázal päty.

Ale on neposlúchol a ja som vytrvalý. Pavučina sa zamotáva okolo muchy viac a viac. Už z nej vysávam krv.

Len mám strach, aby sa jeho svedomie neznepokojilo... najmä teraz, keď je toľko počuť hlasy pôstnej doby — — —

Tam zasa jeden... Tiež som ho mal v hrsti... mnoho

nošíkovej; František Kaluža, syn Františka a Márie Čimovej.

Pochovaní boli: Eduard Hrnčir, robotník, 1933; Alojzia Utrátová, penzistka, 1884; Matej Fürst, 1860; Jozef Holinka, súdny podúradník, 1838; Alojz Hrnčir, stroj. zámočník, 1878; Terézia Kovačičová rod. Hanusová, vdova, 1866; Júlia Pytlíková, rod. Takáčová, vdova, 1888.

Oslavy výročia korunovácie Pia XII.

Dňa 7. marca 1948 katolícka Trnava oslávi výročie korunovácie Pia XII. O 10. hodine bude slávnostná sv. omša v dome sv. Mikuláša, ktorú bude slúžiť Najdôst. a osv. pán **Msgr. Dr. Ambróz Lazík**, apoštolský admin. Pod ňou povie krátku slávnostnú kázeň vysokodôst. pán **Msgr. Augustín Raška**, dekan a kanonik. Po sv. omši bude Te Deum a po ňom zaspieva sa Pápežská hymna.

Večer o 7. hodine v aule Saleziánskeho ústavu bude slávnostná akadémia na počesť slávne panujúceho pápeža Pia XII.

Srdečne všetkých na tieto oslavy povoláva **R.-k. farský úrad v Trnave-mesto**.

Na Trnavskú rodinu predplatili a nadplatili:

Rk. farský úrad na Tulipáne Kčs 1948.—; Ignác Kirschbaum 300.—; Jozef Marko; Rk. sirotinec v Trnave; Viktor Kubiček; Kčs 200.—; Ján Odrobina; Matuš Sýkora; Ján Gajdoš; I. Čepčanová; Jozef Kopčiva; Karol Novák; Jozef Jeruš; Michal Pol-

kovič; Karola Korbová; Jozef Valášek; Július Paľkovič; Terézia Čaková; Štefan Uhrin; Jozef Tapolčany; Elena Boková; Rozália Juriková; Júlia Benková; Hilda Poláková; Anna Šidliková; Ján Machala; Terézia Dubravská; Radványi-Lojkovičová; Rozália Zatková; vd. Paula Pattermannová; Alžbeta Nečasová; Peter Smešný; Jozef Marcius; Wimbergerová; Ambróz Hanus; Rodina Osvaldová; Rodina Šišková; Mária Paštinská; František Ševčík; Michal Frano; Štefan Boháč; Štefan Demovič; Ján Krištofik; Štefan Matuš; Štefan Sarmir; Ludovít Salay; Karol Komlóši; Edita Komlóšiová; Kčs 100.—; F. T. z Trnavy; Oskár Bachratý; Kčs 150.—; Dominik Jankovič; Alfonz Jankovič Kčs 75.—; Anton Hauerlant; Malvina Róthová; Kčs 70.—; Mária Kordiková; rodina Šišková; Ladislav Stíh; Kčs 60.—; Karola Radičová; Ludovít Watter; Cyril Peluš; Adela Frantová; Jozef Gebauer; Július Marošik; Ján Kašický; Ján Hecht; František Sládkovič; Pavol Ondračka; Miro Radakovič; Mária Bartošová; Amália Pribojová; Ján Jankech; Paula Matušková; Teofil Mnešický; Jozef Morvay; Mária Mollerová; Gabi Svatková; Irma Čapkovičová; Štefan Valko; Rodina Bobeková; Kubovič; Jozef Vida; Ostatník; Pavol Čúzy; Jaroslav Paták; Štefan Ikrény; Štefan Kovačič; Jozef Loži; Tomáš Planka; Albina Hafková; Kčs 50.—; Michal Vesper; Pavol Moderdorský Kčs 40.—; Rodina Surových Kčs 30.—.

Na kaplnku P. Márie Trnavskej a na opravu kostola sv. Mikuláša obetovali.

Bohuznáma z Tulipánu; N. N. nemocný Štefan; Anna Kostolanská; Štefan Puček Kčs 500.—; Karola Radičová; Pecúš-Horniková; Mária Závodná; Schmidt-Machová; Štefan Demovič; Irena Ondrášková 100.—; Radványi-Lojkovičová 80.—; Gottsteinová 70.—; Jablonický-Ondrisová; Binovec-Hajašová; Greisiger-Peterková; Juraj Praj; Inác Sahul; Mária Záčiková Kčs 50.—; Vojtech Zalczer Kčs 20.—.

rokov. Ale ufrkol mi... Zavínul som si to sám. Podceňoval som jeho ženu. Myslel som, že v tej veci nič nezvedie.

Ona sa ho znenazdajky opýtala: „Ty, Jozef..., počúvaj, ako dlho si nebol pri spovedi?“

Tá otázka ho priviedla z rovnováhy. Šepkal som mu, aby žene odvrkol. Ale nenaletel, pretože v ten deň mu prichystala jeho obľúbené jedlo — bravčové s kapustou a knedlikom a nemala nič proti tomu, že fajči z fajky v parádnej izbe. Iba zamrmľal: „Však ja chodím...“ „Mohol by ísť“, ona na to. „Je Veľká noc...“ a potom — oh, tá vypočítavosť! — pokojne vyčkávala.

Tiež jeho kamarát z továrne mi urobil čiaru cez rozpočet. Povedal mu žartom: „Mal by si ísť na spoveď. Máš toho na svedomí dosť!“

Tým bol znepokojený.

Márne som mu šepkal, aby spoveď odložil, že bude mať dosť času, že nič sa mu nemôže stať. Potom som slavil. Hovoril som: „Choď na spoveď až po Veľkej noci... až za mesiac...“ Keď ju odloží, mám polovičné víťazstvo.

A predsa ide ku spovedi... V duši má akýsi slávnostný dojem... Už ten pohľad jeho manželky, keď za ním zatvárala dvere!

Ale počkaj! Na teba si vyhrniem rukávy!

„Hej, priateľu! Kam ideš?“

„Prečo to chceš vedieť?“

„Preto... Ja viem, že ideš ku spovedi.“

„Mal by si tiež ísť. Potrebuješ ju ako soľ.“

„Z čoho sa budeš spovedať? Nikoho si neokradol, nikoho nezabil...“

„Je vidieť človeče, že máš svedomie ako furmanskú plachtu...“

„Čo si kňaz pomyslí, až všetko povieš, čo si urobil?“

„Ten si ma bude vážiť. Zasa jednu ovečku vyrvie tej peknej potvore.“

„A máš dosť odvahy, aby si to na seba povedal?“

„Som muž a nie zbabelec.“

„Nemáš strach?“

„Z čoho? Najhoršie je stisnúť kľučku na dverách... A potom — ani za nič by som nedal ten pokoj duše — — —“

„Dokážeš to?“

„Mám dobrú vôľu... a konečne: prečo sa s tebou zdržujem? Choď preč! Staraj sa o seba! — — —“

Pozrime sa! Kde sa v ňom vzala naraz taká odhodlanosť? Už som ho mal v hrsti... Ale čakaj, ešte si nevyhrál!

Teraz ho nechám odísť a potom ho zaskočím. Celkom tak, ako to robievam. Usilujem sa niektorým dať to, čo som im vzal pred hriechom: Stud...
To je môj posledný triumf.

Tak už som v kostole — za stĺpom... A on je tam. Tak na neho!

Čo to...?

Čo sa to robí?

Čosi ma zdržuje... spútava.

Nemôžem sa pohnúť... Nemôžem sa k nemu dostať.

Ne — mô — žem — — —

Aha, už viem...! Tam kľučí jeho žena.

Dlho už shromažďovala silu pre túto chvíľu... aby ma zadržala, aby som mu nemohol uškodiť...

Prečo Ten na nebi dal takú silu sopätým rukám?

Už kľučí pri spovedelnici. Krv Toho na križi tečie a smýva hriechy — a On sa pozerá s križa, ako sa pozerá vtedy, keď ma zbavil moci nad Máriou Magdalénou... keď odpustil lotrovi... Nie — — — neznesiem ten pohľad — —

Tu nie je pre mňa miesto.

Preč odtiaľto!

Preč!

Upozornenie.

Dňa 13. marca, t. j. v sobotu večer o 7. hodine v aule u Saleziánov v rámci kultúrno-náboženského prednáškového kurzu bude prednášať lekár a spisovateľ z Prahy Dr. R. W. Hynek na tému: Lekársky dokument Golgoty.

Upozorňujeme na túto jedinečnú príležitosť všetkých našich veriacich. Príďte sa poučiť o umučení P. Ježiša odborníkom v tejto otázke svetového mena. Neobanujete!

Pobožnosti k sv. Jozefovi v dome sv. Mikuláša.

Aby sme si uctili sv. Jozefa, ochrancu Cirkvi sv. a Patróna dobrej smrti, budeme konať v hrubom kostole sv. Mikuláša k jeho úcte pobožnosti a to **od soboty dňa 13. marca t. r. do nedele 21. marca**. Vždy večer o 6. hodine budú litánie s požehnaním. Chceme poznať jeho ochranu a pomoc? — Prichádzajme na tieto pobožnosti!

Nezabudnime na cirkevné prikázanie: Každoročne sa vyspovedať a aspoň v dobe veľkonočnej prevelebnú Sviatosť Oltárnu prijať. — Pôstna doba trvá od prvej nedele pôstnej až do sviatku Najsvätejšej Trojice. Odstavme si veľkonočnú svoju povinnosť čím skôr, aby sme dokonale pripravení mohli slávnosť Vzkriesenia tým hlbšie precítiť a osláviť svojou čistou a P. Ježišovi patriacou dušou.

Poďakovanie.

Aj touto cestou ďakujeme Vdp. P. Quidovi Zámečníkovi, O. F. M., správcovi farnosti na Tulipáne, ktorý svojou obetavou horlivosťou krásne a milo pripravil na odchod k svojmu Stvoriteľovi nášho milovaného zosnulého Maximiliána Paár-a. Naša srdečná vďaka patrí aj členom SVOJPOV-u, potom p. štábnemu kapitánovi Františkovi Fišerovi za jeho milé slová, ktorými sa rozlúčil nad hrobom nášho milého. Podobne vojenskej posádke a Kolkárenskému krúžku Tulipán a Coburg. Všemohúci Boh nech odplatí aj všetkým príbuzným a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste nášho milovaného syna a brata, a ktorí vencami, kyticami, slovami a akýmkoľvek spôsobom usilovali sa zmierniť náš hlboký žal.

Smútiaca rodina Paár-ových.

Poďakovanie.

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným priateľom a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste našu drahú manželku, mamičku Margitu Fridrichovú a ktorí kvetinami, alebo akýmkoľvek iným spôsobom usilovali sa zmierniť náš hlboký žal.

Manžel a deti.

Fara Najsv. Srdca Ježišovho na Tulipáne.

Pokrstení boli: Lýdia Mária Krčová, dcéra Jozefa a Márie Hollovej; Marian Metke, syn Jozefa a Bernardiny Brezulovej; Jozef Aresta, syn Arnolda a Boženy Titzovej; Ján Bokor, syn Jána a Sidonie Moravcovej; Július Štefan Sninčák, syn Júlia a Ludmily Lukačovičovej; Milan Križan, syn Alojza a Zofie Durišovej; Stefánia Klementina Jágerová, dcéra Vendela a Klementiny Palšovičovej; Ivan Kadlec, syn Michala a Heleny Vrzďákovovej; Dušan Jozef Pánik, syn Františka a Marie Raušlovej; Gabriela Anna Závodská, dcéra Jozefa a Gizely Handhuberovej; Marián Poláček, syn Jána a Stefánie Miklošovičovej; Marián Somorovský, syn Vojtecha a Jozefiny Lehutovej; Ladislav Svitek, syn Jána a Angely Mikušovej; Stefan Behul, syn Jozefa a Márie Rampákovovej; Ludmila Valentovičová, dcéra Rudolfa a Katariny Sýkorovej.

Pochovaní boli: Maximilián Paár, slobodný, hostinský. Okrem toho pochovali sme 10 vidieckych z nemocnice.

Sobášení boli: Cisar Vít, úradník a Anna Kazimírová, uradníčka.

Pobožnosť Krížovej cesty v našom kostole.

V dobe veľkého pôstu v našom kostole sa koná pobožnosť Krížovej cesty vždy v nedeľu večer o 6. hodine. Modlíme sa podľa najnovšieho jednotného vydania. Knižočku možno dostať v sakristii. Na túto vzácnu pobožnosť povolávame všetkých farníkov. Plnomocné odpustky pri tejto pobožnosti získané môžeme obetovať aj za našich zomrelých.

Deväťdňová pobožnosť ku cti sv. Jozefa v kostole na Tulipáne.

Ako minulé roky, tak aj toho roku v našom kostole na Tulipáne budeme konať deväťdňovú pobožnosť pred sviatkom sv. Jozefa. Na túto milú pobožnosť povolávame všetkých Tulipánčanov a všetkých ctiteľov sv. Jozefa, patróna Cirkvi svätej. Deviatnik začneme v stredu 10. marca večer o 6. hodine. Pobožnosť dokončíme spoločným sv. prijímaním v piatok 19. marca.

Naši chudobní na Tulipáne ďakujú sv. Otcovi.

Sv. Otec Pius XII. z príležitosti vianočných sviatkov poslal prostredníctvom Apoštolskej nunciatúry v Prahe finančnú podporu našim chudobným a vojnou postihnutým. Naším farníkom na Tulipáne sa z toho daru dostalo 2000.— Kčs. Peniaze boli rozdelené medzi najpotrebnejšími. Vieme, že k sv. Otcovi vystierajú prosebné ruky mnohí ubiedení. Tým viac je našim chudobným jeho dar milý. Aj touto cestou tulipánski chudobní sv. Otcovi ďakujú a vo svojich modlitbách na neho spomínajú.

POĎAKOVANIE.

Na svadbe Víta Císara a Anny Kazimírovej svadobníci pričinením pána staviteľa Štefana Rožňáka sossbierali a na Trnavskú rodinu obetovali 650 Kčs a pre kostol na Tulipáne tiež 650 Kčs. Novomanželom blahoželáme a svadobníkom ďakujeme.

Z činnosti mládeže sv. Antona na Tulipáne.

V nedeľu dňa 15. februára opäť sa sišla naša mládež spolu aj s viacerými dospelými na poučno-zábavnej schôdzke v našej útulni. Na začiatku si pozreli poučné filmy o živote vodných zvierat (Lúpežníci pod vodou), ďalej sa oboznámili s rozličnými druhmi lesných chrobákov (V ríši chrobákov). Z historického odboru sme premietali film zo života Inkov (Kamenní hadi a vtáči ľudia) a napokon pre potešenie najmenších zašli sme aj do ríše čarodejnic (Čarodejnice Pandora).

V ďalšej časti pre odrastlejších prednášal vdp. P. Florenc o terajšej disciplíne Veľkého pôstu. Poukázal na prítomnosť pôstu v prvých časoch Cirkvi a povzbudil prítomných

k dobrovoľným úkonom sebazapierania dnes, keď disciplína pôstu je podstatne zmenšená. Ako ukážku samostatnej tvorby mladých predniesol Jozef Ventúra svoj fejtón na námet „Tohoročná zima“. Jeho ozaj originálna práca sa prítomným páčila a odmenili ju zaslúženým potleskom. Alojz Kozma zasa prekvapil pekným prednesom básne. Samostatná tvorba a vystupovanie jednotlivých členov dodáva chuť aj ostatným, ktorí sa dobrovoľne hlásia k výstupom na budúce schôdzky.

Hodno poznamenať, že naša útulňa bude mať v krátkom čase krajší vzhľad. Práve sa prevádzajú práce osvetľovacie a zakrátko bude aj nanovo vymaľovaná. Chceme, aby sa mládež dobre cítila v čistom a peknom prostredí. Zveme súčasne chlapcov i dievčatá z Tulipánu na riadne schôdzky Spolku sv. Antona, ktoré bývajú pre dievčatá každú stredu a pre chlapcov každý štvrtok popoludní.

FARA SV. DON BOSCA A SALEZIÁNSKE ORATÓRIUM NA KOPÁNKE.

Duchovná obnova pre mužov a mládencov 11.—14. marca.

Na Popolečnú stredú sa začala svätópôstna doba, čas pokánia a milosti božej. Počuli sme výzvu Pánovu: „Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pôstom, plačom a nárekom — a roztrhnite si srdcia a nielen rúcho. A obráťte sa k Pánovi, svojmu Bohu; veď je dobrotivý a milosrdný, trpezlivý a veľmi ľútostivý, i môže odvrátiť nešťastie.“

Úvodný článok Katolíckych novín 15. II. urobil veľký rozruch medzi dobromyseľnými. Čítali sme tam sťažnosť Pánovu: „Vo Fátime neposlúchol svet moju Matku. Prichádzam teda konečne ja sám vystrihať ľudstvo. Časy sú veľmi vážne. Už raz konečne musia ľudia konať pokánia a polepšiť sa...“ „Som veľmi blízko. Zem sa bude chvieť a triasť. Ľudia sú horší ako boli pred potopou sveta. Bude to hrôza, ako by mali posledný súd. Ale nebojte sa, budem s vami. Tí čo sa budú ku mne utiekať, obsiahnu moju pomoc a lásku...“

Preto sme sa rozhodli kázať duchovnú obnovu ako prípravu k veľkonočnej povinnosti, aby sme sa pripravili skrušenou spoveďou na slávne zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Naše srdcia majú byť živým svätostánkom a nie mŕtvym hrobom. Pokáním musíme povstať k životu.

Duchovná obnova pre mužov a mladíkov bude 11., 12., 13., a 14. marca 1948. Začiatok 11. III. vo štvrtok večer o pol 8. hod. vo farskom kostole na Kopánke. Kázať bude znamenitý kazateľ vdp. P. Kamil Chovan, OFM.

Katolícki mužovia a mladíci, v mene božom vás povoláme. Pán Boh vám chystá veľký dar — svoju božskú milosť, odpustenie hriechov, útechu a posilnenie pre každodenný boj života. Povzbudte sa navzájom a privedte jeden druhého.

Nech nám pomáha Preblahoslavená Panna Mária. Útočíte hriešnikov, Pomocnica kresťanov so sv. Jozefom a so sv. Jánom Don Boscom.

DUCHOVNÁ OBNOVA pre ženy a dievčatá začína 18. marca t. r. večer o 7. hod. — Káže vdp. Dr. Alojz Martinec.

Rím. kat. farský úrad
v Trnave na Kopánke

Mladíci, očakávam vás v nebi!

„Slúžte Pánu vo veselosti“. Tento výrok zo sv. Písma mal sv. Ján Don Bosco veľkými literami vyvesený na tabuľke v oratóriu. Sv. Don Bosco hrou, hudbou, divadlom,

loptou a zábavou viedol mládež skrz Pannu Máriu k Bohu. Získal si státisíce mladistvých duší.

Sotva kto zakúsil toľko lásky, vďačnosti a uznania od mládeže ako sv. Don Bosco. Ale ani sa nenašiel dosiaľ nikto, čo by sa bol toľko obetoval a pracoval pre časné a večné blaho mládeže, ako práve tento veľký apoštol a náš priateľ, sv. Don Bosco. Ešte aj na smrteľnej posteli myslel len na nás, keď povedal: *Giovani vi aspetto in paradiso*, „mladíci očakávam vás v nebi“. Nie div, že aj oslava sviatku sv. Don Bosca každoročne býva s radosťou očakávaná a vydarená.

Teda Don Bosco nás očakáva v nebi, prisľúbil nám to a my všetci sa do neba dostať chceme. Ale Don Bosco aj to hovorieval, že do neba sa nevezie autom, lež sa ta ide po tvrdej ceste, po ceste pokánia a obetavosti. Keď chceme za Don Boscom prísť do neba, musíme tak žiť, ako to on učil a kázal, ako žili jeho prví oratóriani, ktorých dával za vzor, ba o niektorých napísal aj životopis. Taký bol Dominik Savio, Luigi Colle, Michal Bezucco, Michal Magone atď. To boli ináč zdraví, veselí chlapci, ale svätého života, riadiaci sa podľa hesla: „Slúžte Pánu vo veselosti“.

Oratórian.

Ďakujeme za potraviny pre chudobných.

Prilepšovacia stravovacia akcia tejto zimy sa osvedčuje viac ako predošlé roky. Ako sa dozvedáme, akcia sa rozšírila. V Saleziánskom ústave, ul. J. Hollého 1. dostávajú zadarmo chudobní oratóriani z mesta obedu. Sestričky saleziánky na Kopánke stravujú zdarma chudobné dievčatá. Najviac prispeli nasledujúci darcovia:

Rodina Krivicová 200 saloniiek s vianočného stromku; Miček Arpád 50 kg fazule; Pavlovič Ján jablká; Hedviga (bohuznáma) jaterničky a kašu; Krampl 50 kg zemiakov a masť; Púček Štefan a Mária 4 chleby; Riško Ján v mene trnavských roľníkov zo slávnosti 10 chlebov, žemle a pagáčky; Štefan Marhula a manželka 4 litre mlieka; rodina Pudmerická zo zakáľáčky; Kapala Jozef a Anna sušené ovocie a konzervy; rodina Krivosudská 4 kg hrachu; bohuznáma zo „Špiegelsalu“ 10 kg chlebovej múky; Martin Ozánek 20 jaterničiek; N. N. 3 kg mäsa; Vdp. František Kubala zemiaky.

Štedrým darcom srdečne ďakujeme. Nech im to Všemohúci Pán Boh hojne odplatí. „Čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, mne ste to urobili.“

Saleziáni na Kopánke

Krúžok mladíkov sv. Don Bosca na Kopánke.

Zpomedi rozličných skupín nášho oratória, v ktorých sú združení chlapci a mladíci, najväčšiu činnosť vykazuje Krúžok mladíkov sv. Don Bosca. Sú v ňom mladíci od 15 rokov. Každý týždeň majú členskú schôdzku, a to vo štvrtok večer o pol 8. hod. Okrem toho býva výborová schôdzka každý pondelok večer o 7. hod. Na týždeň štvrtkovú schôdzku prichádza 50-80 mladíkov-krúžkarov. Schôdzky sú vždy vyplnené bohatým programom. Hlavný bod programu tvorí náboženská, poučná alebo výchovná prednáška.

Usilujeme sa získať najlepších prednášateľov z rozličných stavov a povolání. Prednášajú kňazi i laici; lekári, profesori, odborníci... No prednášajú si i sami mladíci.

Minulý rok odznelo na schôdzkach asi 40 prednášok. Z prednášateľov zmienky si zasluhujú najmä: prof. Gustáv Bakoš, Dr. J. Darula, Vdp. Dr. Martinec, Vdp. P. Kamil Chovan, Vdp. Peter Rajtar, direktor, generál J. M. Kristín, Vdp. Jozef Havran, kaplán, prof. Eugen Lehotay, p. Vincent Sládečka, správca Št. nemocnice, prof. František Neitz, Dr. František Osvald, lekár, Dp. J. Mazák, misionár, MUC. M. Micek a iní.

Mladíci-krúžkari dokazujú, že sú členmi Krúžku sv. Don Bosca nielen dochádzkou na schôdzky a aktívnym zúčastnením sa na nich, ale aj svojim apoštolátom doma, v práci, v kostole a inde. Mnohí sa napríklad ukázali pravými apoštolmi pri organizovaní mužskej púti do Šaštína alebo pri získavaní členov Spolku sv. Vojtecha. Jedni získavajú svojich kamarátov na bohoslužby, pre lepšiu kresťanský život, pre svedomitejšie plnenie svojich povinností, iní zas prevádzajú tichý apoštolát dobrého príkladu: vzorne si vykonávajú svoje náboženské povinnosti, častejšie prístupujú ku sviatostiam. Mnohí mesačne, niektorí týždenné, ba niektorí i denne.

A takto posilnení nebeským pokrmom odchádzajú domov, do práce, do úradov, do tovární, kde potom s Kristom v srdci pracujú radostnejšie a svedomitejšie, lebo si uvedomujú, že stojí pri nich božský Palier, ktorý ich predchádza svojim príkladom a posilňuje svojou milosťou.

Dokonalý kresťanský život je najkrajšie ovocie, aké môže vyrásť na strome nášho Krúžku.

Zlatá svadba na Borovej.

Manželia Jozef a Sidónia Jurišičovi na Borovej dožili sa 8. februára päťdesiat rokov svojho požehnaného a šťastného manželstva.

Obkľúčených príbuznými priviedol ich na ďakovné služby božie a jubilejný sobáš požehnal vdp. Jozef Zlatoš, dekan-farár. Kázeň o vďačnosti k Bohu a o kresťanskej radosti povedal vdp. Ján Hlubík, salezián z Kopánky.

Pri obede hostia sossbierali na cirkevné ciele 11000.— Kčs, a to: na katolícku tlač 1000.—, z toho na Trnavskú rodinu 400.—, na Kat. noviny 600.—, na nový organ 3000.— a na chudobné deti 7000.—.

Sv. Jozef — pomocník trpiacich.

Nie je na svete človeka, ktorý by nebol postihnutý nejakým utrpením. Utrpenie je údelom i svätých, dokiaľ žijú na zemi. I sv. Jozefa sprevádzaly utrpenia, a to zvlášť preto, že bol tak blízko Pánu Ježišovi. Všetky tajomstvá života Krista Pána, ktorými prešiel, aby zadosť urobil za hriech, sú tajomstvami utrpenia. Kam božský Spasiteľ položil hlavu, všade zanechával stopy svojej trnovej koruny. A sv. Jozef často držal Ježiška v náručí a tisol ho na svoje srdce. Preto nebol ani on bez krížov.

Kríž práce ho nasledoval všade. Tarchu kríža chudoby cítil sv. Jozef menej pre seba samého, ako pre osoby jeho starostlivosti sverené, keď ich videl tak úboho zaopatrené. Neraz ho tiesnila i núdza o príbytok, skúsoval tvrdosť Tudi a ukrutnosť nepriateľov i prenasledovateľov, ktorí usilovali o život Dieťaťa jemu svereného. Utrpenie, protivenstvá a strasti náležaly teda tiež k požehnaniam, ktoré udelila Božia Prozreteľnosť sv. Jozefovi.

Máme i my kríže a ťažkosti. Je nám treba prosiť o mnohé. Je mesiac sv. Jozefa. Utekajme sa k nemu! Pán Boh iste vypočuje naše prosby Jeho prostredníctvom.

Poriadok služieb božích na Kopánke v pôste.

V nedeľu a vo sviatok:

O 7. hod. tichá sv. omša s ľudovým spevom. Kázeň na evanjelium, sobášne ohlášky. O 9. a o 11. hod. spievaná sv. omša, kázeň po evanjeliu.

Popoludní:

O pol 3. hod. litánie a požehnanie. Katechizmová kázeň pre mládež. Večerné modlitby. Večer o 6. hod. pre všetkých **Pobožnosť krížovej cesty**, požehnanie, duchovné večerné slovo. Úcta relikvie sv. kríža.

V týždni:

Ráno o 6. hod. rozjímanie duchovných. Sv. omše začínajú o pol 7. hod. Cez sv. omše sa možno spovedať.

Oratórium sa otvára každý deň popoludní o 4. hod.

Každý piatok popoludní o 5. hod. **Pobožnosť krížovej cesty** pre oratóriánov.

Každú sobotu večer o 6. hod. večerné modlitby, litánie, požehnanie, večerné duchovné slovo.

„Cirkev Kristova potrebuje apoštolov. Čo treba, aby sme si toto meno zaslúžili? Podriadenosť smyslového bytia svrchovanej a silnej duši; pokorný pohľad na svoju slabosť a na svoje hriechy, jasnú inteligenciu, horúcu vieru a najmä neprekonateľnú a živú lásku. Treba sa stať „druhým Kristom“ medzi ľuďmi, prinášať im ako Božský Vzor posolstvo mieru, ako náuku a slobodu medzi prostredníctvom Pravdy.“ A. Leuserová.

Majiteľ, vydavateľ: Rímskokatolícky dekaný úrad pre obvod Trnava-mesto so sídlom v Trnave, Za redakciu zodpovedá Msgr. Dr. Ambróz Lazík. Tlačiareň: Spolok sv. Vojtecha. Časopis vychádza s povolením Apoštolskej administratúry v Trnave čis. 2578/944 a Okr. národného výboru v Trnave čis. 24336/1945. Redakcia-administrácia: Trnava, Seminárska ulica, číslo 4. Novinové výplatné povolené Pover. SNR pre pošty č. 72.634-I/1-1945.